

[Poul Møller.]

socialdemokratiets forslag, og det kan dog ikke kaldes et forslag. Efter så mange års arbejde med en stor sag kan den samling spredte indfald og principielle betragtninger og erklæringer kun betegnes som — jeg havde nær sagt fedt flæsk, der ikke længere er i høj pris.

Vi har fået et ekspertudvalg om forenkling af ejendomsbeskatningen med direktiver og direktiver til direktiverne. Grundstigningsskyldens skæbne er henvist til et udvalg. Finansministeren har nedsat et udvalg, der skal undersøge mulighederne for nye former for begunstigelse af opsparringen i stedet for de nuværende. Så vidt jeg kan skønne, vil en overgang til standardfradrag i indkomstskatteloven imidlertid betyde, at der ikke længere gøres forskel på den, der faktisk sparer, og den, der ikke gør det. Forsikringsfradrag, renteforsikringer, pensionsindbetalinger fremgår det udtrykkelig af forslaget at standardfradraget indeholder, uden hensyn til om man har tegnet pensionsordning eller man ikke har tegnet pensionsordning. Folk får det samme fradrag, hvad enten de sparer eller ikke sparer, hvilket næppe beforder opsparringen.

Arbejdsanvisningskommissionen kan ikke længere træne det tidspunkt, hvor regeringen burde handle. Betænkning foreligger, men forslag er ikke kommet til folketinget. Arbejdsministeren har for nylig nedsat et udvalg om arbejdsløshedskasserens forhold. Tjenestemændenes forhold er gemt hen i et udvalg, og jordlovene er stykket ud og anbragt i tre forskellige udvalg. Vore tanker om en forbedring af invalidernes kår har medført, at socialministeren i sin idérigdom har nedsat et udvalg, ligesom man har gjort det med den såkaldte svenske tillægspensionsordning. Og svineriet på vore strande og vore kyster behandles i en kommission, som har siddet i 7 år, og vil af indenrigsministeren blive ført over i en ny kommission. Ja, endog kritikken af det kgl. teater har foranlediget kulturministeren til at nedsætte to udvalg.

Så vidt jeg har kunnet tælle, er der i dansk statsstyre i dag 193 kommissioner eller udvalg, hvoraf mange er nedsat for at befri de ansvarlige ministre for selv at

handle. Regeringen gemmer sig ikke blot bag et figenblad, den gemmer sig bag et figentræ.

Det er derfor vanskeligt at bedømme denne regerings politik. Kan den vente, at nogen vil tage alvorligt på forslag, den efter 11 års regeringsmagt fremsætter under valgkampen, når den ikke forinden har gjort noget for at realisere sine synspunkter?

Men medens regeringen således venter på, at eksperter og sagkyndige skal give den en politik, eller håber på, at valget skal give den friere hænder, så er det muligt for befolkningen at bedømme vore synspunkter.

Lad mig indledningsvis herom sige, at vi hverken er eller ønsker at være et parti for en bestemt befolkningsgruppe; vore vælgere er mere spredte end noget andet partis. Ingen interesseorganisation er derfor i stand til at binde os. Vi lytter gerne til alle, men lader os ikke tvinge af nogen. Ser vi på de nærmeste års politiske opgaver — de år, vi skal forme, hvis vælgerne giver os mandat dertil — er det for os særdeles afgørende, at der lægges en samfundsbetonet indstilling for dagen ved løsningen, og det er os lige så vigtigt, at vi ikke hænger os i forældede teorier eller i én gang indtagne standpunkter, hvis tidsudviklingen viser, at disse er forældede.

Det bør gøres klart, at valget den 22. september forhåbentlig bliver det sidste, før der skabes et samlet Europa, og den nuværende spaltning af Vesteuropa i to markedsområder bringes forhåbentlig til ophør i den kommende valgperiode. Ingen kan i dag øjne, hvorledes dette vil ske, og hvilke politiske forudsætninger der skal tilvejebringes ude i Europa for at nå så langt, men det er lige så rigtigt, at det folketing, der vælges, fra vælgerne får bemyndigelse til at virke for en europæisk samling. Mit parti vil derfor ikke under valgkampen lægge skjul på, at vore mandater vil blive benyttet til at befordre en europæisk samling, hvor vi har indflydelse dertil. Det bør tilføjes, at der ikke for os foreligger grunde, som dikterer os i dag at ændre vor holdning til det frihandelsområde, vi står i. EFTA har ikke været uden gunstige og frugtbare resultater for dansk økonomi. Det har bidraget til en rationalisering og en fri konkurrence, som vi ellers havde